

JE WEET NOOIT ZEKER
WAT HET IS DAT
DOOR DE LUCHT BEWEEGT

In deze bundel zijn de gedichten opgenomen die door vier stad- en streekgenoten werden gekozen en voorgedragen op de Avond van de Poëzie in de Synagoge te Lochem ter gelegenheid van de Nationale Gedichtendag op 26 januari 2006.

Op deze avond trad ook op Nina Targan Mouravi met een voordracht in twee talen van Russische poëzie.

De muziek werd verzorgd door harpiste Maaike Bosscher met werken van o.a. Bernhard Andres (Frans), Michael Glinka (Russisch) en Jan Ladislav Dussek (Tsjechisch).

ZOALS

Zoals je soms een kamer ingaat, niet weet waarvoor,
en dan terug moet langs het spoor van je bedoeling,
zoals je zonder tasten snel iets uit de kast pakt
en pas als je het hebt, weet wat het was,
zoals je soms een pakje ergens heen brengt
en, bij het weggaan, steeds weer denkt, schrikt,
dat je te licht bent, zoals je je, wachtend,
minutenlang hevig verliefd in elk nieuw mens
maar toch het meeste wachtend bent,
zoals je weet: ik ken het hier, maar niet waar het om
ging
en je een geur te binnen schiet bij wijze van
herinnering, zoals je weet bij wie je op alert
en bij wie niet, bij wie je kan gaan liggen,
zo, denk ik, denken dieren, kennen dieren de weg.

Judith Herzberg

Keuze: Joska Groen

DAG PAPEGAAI, ZEI DE PINGUÏN

Dag papegaai, zei de papegaai.

Nee, zei de pinguïn, jij moet dag pinguïn zeggen.

Nee, zei de papegaai, jij moet dag pinguïn zeggen.

Nee, zei de pinguïn, ik ben een pinguïn.

Nee, zei de papegaai, ik ben een pinguïn.

Jij bent een papegaai, zei de pinguïn.

Jij bent een papegaai, zei de papegaai.

Stomme papegaai, zei de pinguïn.

Stomme pinguïn, zei de papegaai.

Erik van Os

Keuze: Joska Groen

JE WEET NOOIT ZEKER

wat het is dat

door de lucht beweegt

zo ver weg ook

zoveel hoger

je kan alleen maar hopen

dat het iets is onderweg

naar een mooier plekje

een oude duif

naar zijn duiuin

Jo Govearts

Keuze: Joska Groen

DE MOERBEIBOOM

De moerbeiboom is niet als alle andere bomen,
Die vroeg ontluiken in het lente-licht.
Als knoppen en bloesem komen,
Blijven alleen zijn takken stil en dicht.

Het is of hij de milde zon niet voelt,
En niet hoe lente-regen hem bespoelt.
Hij lijkt te stroef, te eenzaam om te bloeien.
Toch zwelt teder leven in die stam.
Daar komen langzaam stugge blaren van,
Waaronder langzaam donk're vruchten groeien.

Jo Landheer

Keuze: Rianne Udemá

HET KIND

Wonderlijk is het kind verbonden met de dingen:
zachte schaduw van blaren op de grond,
een kleine ritselende tros seringén,
het vonkend water in de havenmond,
het lichte wiegen van sneeuwvlokken, 't glijden
en smelten langs het warme vensterglas,
het dof-muziekend ijs waar schaatsers rijden
en hij terzij staat op't bevroren gras:
hij weet het niet, maar door zijn grote ogen
zinkt het als in een onvertroebeld meer
en, ouder geworden, over zichzelf gebogen,
vindt hij het alles op de bodem weer.

W. Hessels

Keuze: Rianne Udemá

DE CEDER

Ik heb een ceder in mijn tuin geplant,
gij kunt hem zien, gij schijnt het niet te willen.
Een binnenplaats, meesmuilt ge, sintels, schillen,
en schimmel die een blinde muur aanrandt,
er is geen boom, alleen een grauwe wand.
Hij is er, zeg ik en mijn gaat trillen,
ik heb een ceder in mijn tuin geplant,
gij kunt hem zien, gij schijnt het niet te willen.

Ik wijs naar buiten, waar zijn ranke, prille
stam in het herfstlicht staat, onaangerand,
niet te benaderen voor noodlots grillen,
geen macht ter wereld kan het droombeeld drillen.
Ik heb een ceder in mijn tuin geplant.

Han G. Hoekstra

Keuze: Rianne Udemá

ER IS KLOP IN JE NACHTKEEL, GESCHREEUW
van tuig in de straat waar geen roodborst - je kind
al weer thuis, het blonde, het ronde?

Zou het gedronken? Gedanst? Heeft
het puistrijke brommers beroerd
in smeltsneeuw waar damp talmt?

Sluip je bed uit, speur naar een teken.

Los nog de poort maar haar jas is al binnen,
haar brave, gevoerde, haar wanten.

Spied om hoek of ze slaapt, waar ze wasemt,
arm om haar muisvale nijlpaard van groezelig
nylon.

Haal adem. Haal adem, laat gaan.

Piet Gerbrandy

Keuze: Agnes Coomans

NIETS CADEAU

Niets cadeau gekregen, alles te leen.
Tot over mijn oren in de schulden
zal ik met mezelf
voor mezelf moeten betalen,
mijn leven voor mijn leven geven.

Het is nu eenmaal zo geregeld
dat het hart terug moet
en de lever terug moet
en elke vinger afzonderlijk.

Te laat om het contract te verbreken.
De schulden moeten worden geïnd,
het vel over de oren gehaald.

Op de wereld loop ik rond
in de menigte van andere schuldenaren.
Sommigen zijn verplicht
hun vleugels af te betalen.
Anderen moeten of ze willen of niet
hun blaadjes afrekenen.

Aan de debetzijde
staat elk weefsel in ons.
Geen wimpertje, geen steeltje
mogen we voorgoed behouden.

De lijst is uitputtend
en het ziet er naar uit

dat we niets zullen overhouden.
Ik kan me niet herinneren
waar, wanneer en waarom
ik zo'n rekening heb laten openen.

Het protest daartegen
noemen we de ziel.
en dat is het enige
wat niet op de lijst staat.

Wisława Szymborska

Keuze: Agnes Coomans

UITSIG OP DIE KADE

Nouliks vertolkbaar wat hulle mij vertel,
spreeuws, eksters, meeue, eende, kraaie, al
die ywerige dagloners van die wal,
die reier so afgetrokke opgestel.

Ek mis myself steeds minder. Ek bedoel:
as steeds meer buitendinge my gaan boei
dan sintels van inwendige gevoel
tintel dit of ek selfafstotend groei.

Vermindering neem waarneembaar toe. Ek hoop
om te voldoen aan omgekeerde bloei
en leeg genoeg te loop om vol te loop
met wat vanuit hierbuite binnevloei.

Elisabeth Eybers

Keuze: Agnes Coomans

MET VERSTAND IS RUSLAND NIET TE VERSLAAN,
Een gewone maat gaat haar te boven:
Het heeft een eigen bestaan –
In Rusland kan je slechts geloven.

Fjodor Tjoettsjev

Keuze: Iris Coomans

TWEE KATERS EN EEN MUIS

Ik liep eens door een straatje,
Ik was op weg naar huis.
Toen zag ik uit een ooghoek
Twee katers en een muis.

Ik schreeuwde: 'Hé daar, katers,
Ja jullie, jullie twee!
Ik woon vlakbij dit straatje.
Gaan jullie met me mee?'

'Kom op, we gaan, zeg katers,
Dan maak ik een diner
Van aardappels en uien
Speciaal voor jullie twee!'

'Welnee', zeiden de katers,
'We zitten hier oké.
Als het een beetje meezit,
Geeft 't muis bij het diner!'

Daniël Charms

Keuze: Iris Coomans

NINA TARGAN MOURAVI

Nina Targan Mouravi (1964) werd geboren in Tbilisi, hoofdstad van Georgië. Ze groeide op in Moskou en studeerde aan de kunstacademie daar.

Sinds 1991 woont en werkt ze in Haarlem. Hier is ze begonnen met het vertalen van haar dierbaarste Russische gedichten naar het Nederlands. Haar vertalingen zijn gebundeld in prachtige boekjes met cd: 'Rusland Lethe Lorelei' en haar nieuwste boek 'Laatste liefde – Tjoetstjev, dichter, denker, minnaar'.

Op de Avond van de Poëzie draagt Nina Targan Mouravi Russische poëzie voor (in het Russisch én in het Nederlands) van Aleksander Poesjkin, Fjodor Tjoetstjev, Anna Achmatova, Osip Mandelstam en anderen.

Meer over Nina Targan Mouravi, haar publicaties en optredens is te vinden op www.russischepoezie.nl

Illustratie omslag: Ina Wolters
Vormgeving: Roelof Wullink
Gezet uit de Seria van Martin Majoor
Druk en Afwerking: Drukkerij Lammerdink